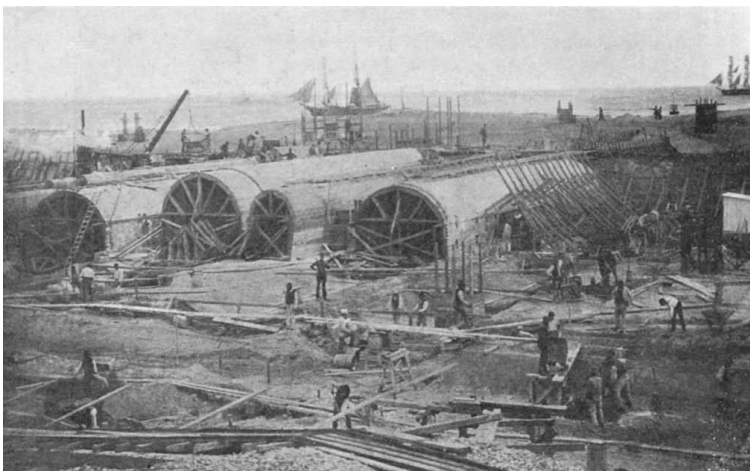

Min tid på MFT Middelgrunden

Byggeriet i gang på Middelgrunden

Egetræ sænkekasser til Middelgrunden bygget i Tuborg Havn

Fhv. Oversergent Kai Hansen har sendt denne beretning med fotos om sin tid på Middelgrunden.

Kai Hansen gjorde tjeneste i Flyvevåbnet fra 1964 til 1971, hvor han var stationeret på Værløse, Eskadrille 541 Middelgrunden og paa Faeroerne Flyverdetachment 605.

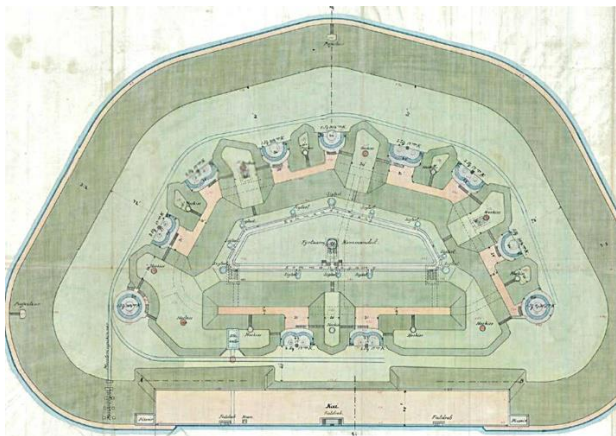
1971-1976 Bulawayo Rhodesia now Zimbabwe

1976 - Nu Canada, Calgary Alberta og Victoria BC, hvor han bor og er blevet mere Canadian end Dansk. .

Man startede byggeriet i 1890 og var færdig i 1894, bygget af 2000 mand; en blanding af svenske arbejdere og danske straffefanger. I 1895 blev fortet indviet, og var helt frem til 1984 en del af det danske militær. I perioder har op til 800 soldater gjort tjeneste på øen. Fortet var en del af det Københavnske forsvarsværk, som dog aldrig er blevet brugt i krig.

Fortet består af 2,5 mill. tons bornholmsk granit og beton og selve arealet af øen er på ca. 70.000 m² hvoraf bygninger fylder ca. 15.000 m². Der er ikke mindre end 8 km gange i fortet som ogsaa havde fængselsceller og minestation

Gammel tegning af kanonstillingerne

Vestre Poterne (Hovedindgangen)

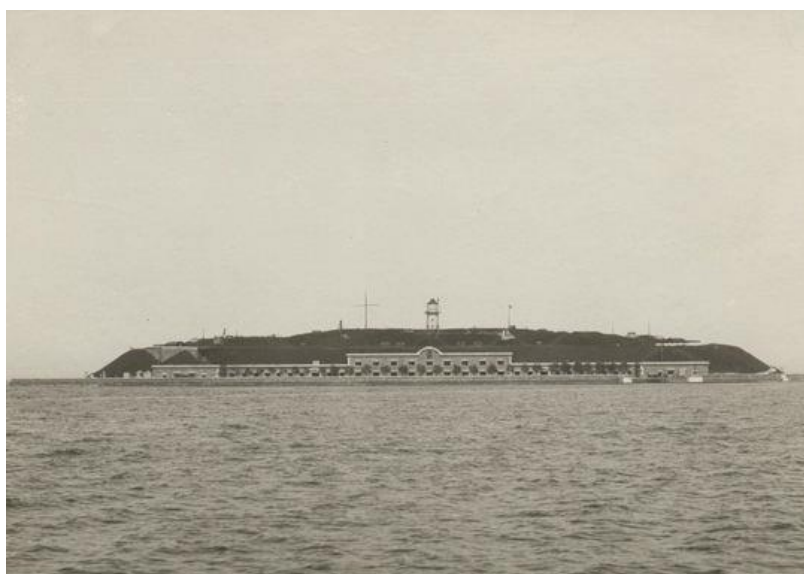
Materialerne man brugte var gode og solide, bl.a. er det de oprindelige egetræsporte og vinduer, der sidder i endnu. Også den håndhuggede bornholmske granit er intakt.

En svensker skal være røget ned i betonen 1893 og det påstås fra flere kilder at han går igen i de mørke gange. Årene har gjort ham både hyggelig og til tider selskabelig, men oftest er det kun en skygge man får at se, hvis man da er så heldig at se ham. Jeg er sikker på at jeg så ham en nat i 1966 men det var nok en lampe som blinkede.

En

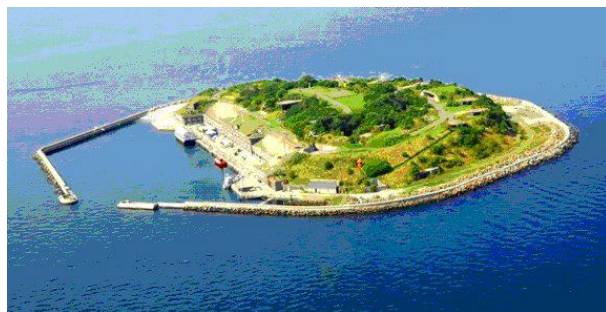
af gangene fra Østre poterne med vaske for mandskabet.

Tidlig billede af Fortet med fyrtårn på toppen (det blev senere revet ned)

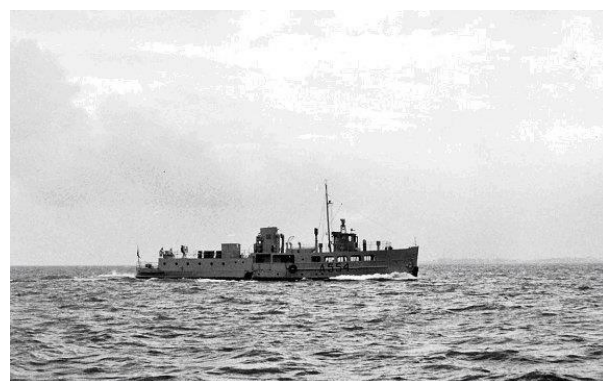
1 April 1965 blev Middelgrundsfortet en del af Det Kongelige Danske Flyvevåben, som havde HAWK raketter under sin kommando.

Eskadrille 541 med et batteri af HAWK raketter blev oprettet og stationeret på Flakfortet, et mindre søster fort omkring 8 km syd øst fra Middelgrunden. Det var første gang, at Flyvevåbenet sejlede på arbejde.

Fortet set fra luften

Jeg sejlede på arbejde med Hollænderdybdet også kaldet "Gummikrydseren" den 1. juli 1965 som konstabel i flyvevåbnet. Jeg var i maskinen på MFT (Middelgrundsfortet), som var ved at blive klargjort til en større ombygning så den kunne rumme eskadrillen, der var midlertidigt stationeret på Flakfortet.

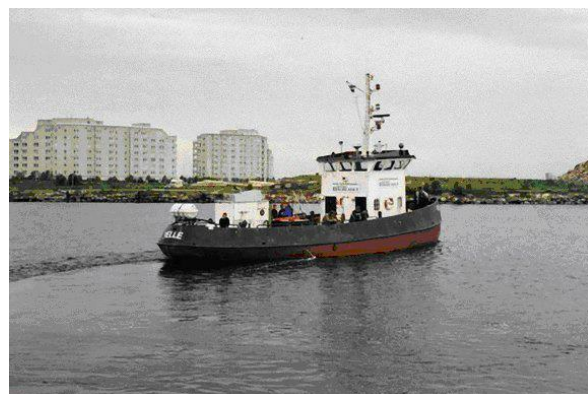

Hollænderdybet eller "Gummikrydseren"

Lidt vidste jeg, at min egentlige arbejdsdag ville være 3-1 / 2 timer.

Hollænderdybet sejlede til Flakfortet kl 8:00 fra Langelinie, et stenkast fra den lille havfrue. 08:45 ankom den på Flakfortet og klokken var 10:00 når jeg ankom til Middelgrunden. Hollænderdybet kom tilbage kl 1:00, og jeg var nødt til at sejle tilbage til Flakfortet og se ud som jeg havde travlt for 2 timer hvorefter vi sejlede tilbage til Langelinie

Jeg var i maskinen, hvor vi havde 4 B & W Diesel generatorer med luftstart for at levere strøm til fortet i tilfælde af den offentlige forsyning fra NESA havde problemer, eller kabelbrud. Vores forsyning kom i undervands kabel fra Hellerup.

Slæbebåden Pelle

I maskingangen fandt jeg et lille elektriker værksted og malede det kraftig gult (det var det eneste maling jeg kunne finde) det var som indendoers solskin.

Én ting vi ikke havde på fortet var fersk vand, så alle toiletter blev brugte saltvand, som blev pumpet op og kom under tryk.

Før fersk vand havde vi 3 lukkede beton bassiner inde i fortet hver med en kapacitet på 80000 liter. Når vi havde brug for vand ringede vi til Switzer og de sendte deres vandbåd ud med 80000 liter som blev pumpet ind i tanken fra kajen.

I november 1965 startede ombygningen af MFT og vi sejlede til arbejde i byggefirmaet båd, som var en chartret slæbebåd der hed Pelle. Pelle sejler nu med lystfiskere paa Oeresund. Det var godt at have en normal arbejdsdag igen.

De gamle kanonstillinger på toppen skulle fjernes og en dag fandt jeg 16.000 stykker 40mm AA ammunition i et lagerrum tæt på en af de gamle kanon placeringer. Flåden var der den næste dag og fjernede dem. Hvis ikke kunne der nok have lydt et større "bang" end da de gamle kanon placeringer blev sprængt i luften med dynamit.

Jeg tror ikke, der ville have nogen skader nedenunder. Der var 30 meter af jord og de cement vægge og buede lofter. Væggene var 1.5meter tyk og det tog lang tid da de lavede en døraabning mellem to rum i sergent messen . Debatten var altid om du kunne overleve en atom explosion i fortet. Glem ikke dette og var en æra af den kolde krig.

Før voldgraven blev fyldt op var det et fint sted at fange ål og vi havde net ude, som gav en masse ål, som vi røg i vores egen 200liter tønde. Andre fisk omkring fortet var torsk, makrel og sild, som da vi i en robåd fangede og tog med hjem til middag.

På en varm sommerdag var voldgraven også et godt sted for svømning. På østsiden af fortet var et tåge horn, der blev drevet af trykluft. En tågetag gik jeg rundt på øen startede hornet op da jeg var lige ud for det, mine ører ringede længe efter.

Det kunne være temmelig deprimerende at være på arbejde med en dag med lav sigtbarhed og hver 2-1 / 2 minut, kunne du høre det brølende tåge horn.

Der var stadig minder fra den anden verdenskrig. Tyske BMW diesel generatorer, der havde forsynet elektricitet til søgelys. Tre af dem i beton garager rundt på øen, men søgelysene selv var forsvundet.

Fortet var en militær installation og lukket for civile. En lørdag morgen fandt vi en fyr vandrende omkring på fortet, hans polterabend venner havde sat ham af midt om natten. Han blev sat i "fængsel" og en båd fra Flåden hentede ham et par timer senere. Vi håber, at han nåede til sit bryllup, som var den samme dag.

Vi kørte med de fire dieselmotorer, det var ikke let af få dem alle synkroniseret men efter et stykke tid blev det lettere. Dieslerne blev afkølet med saltvand hvilket gjorde rust til et problem. Da de blev genopbygget under ombygningen blev der installeret et lukket ferskvands system med varmeveksling der brugte saltvand. Paa den maade undgik man yderligere korrosion i dieselmotorerne.

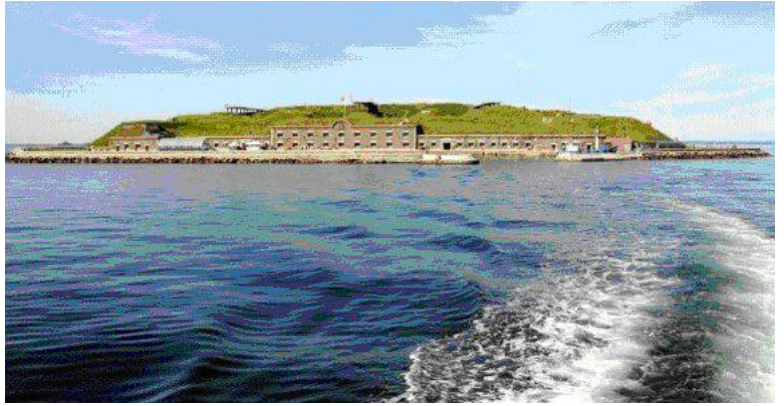
I November 1967, brækkede et polsk fragtskib, der var forankret uden for Tuborg Havn vores forsyningskabel med deres anker. Desværre var der allerede is i vandet, så vi kørte på dieselmotorer i 3 måneder. Heldigvis havde vi lige fået 20,000 liter diesel, så vi var ok. Vi var nødt til at rationere fersk vand, men klarede det uden at løbe ud. I december blev issituationen virkelig dårlig, og vi begyndte at flyve til fortet i S-61 helikopter fra Værløse med en uges vagt ad gangen. Vi var alle overbeviste om, at dette var en russisk trick. I januar 1968 blev vejret mildere, kablet blev repareret og vi fik den offentlige strøm tilbage i begyndelsen af februar 1968.

Diesel generator type brug på kajen

For et stykke tid under ombygningen havde vi en Consolidated diesel generator på kajen, der blev brugt til at forsyne os med strøm mens vores eget system blev ombygget

Da jeg forlod fortet i November 1968 for en udstationering på Færøerne var Eskadrille 541 i fuld operation på Middelgrundsfortet. I 1984 blev Eskadrillen flyttet til Stevns, som nok passede bedre for et mobilt Hawk batteri i stedet for at være på en ø. I tilfælde af krig, for os der levede gennem den kolde krig på Middelgrundsfortet ville det sandsynligvis kun have været højst 72 timer, før vi enten var blevet ødelagt eller løbet tør for raketter.

Farvel

Fhv. OSG Kai Hansen 641978